

Jöhet a bakufu

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 21. szám, 2020. május 22.

Mária országa e vészterhes napokban mindinkább kaszárnyára kezd hasonlítani, apró különbségekkel persze. Az első különbség az, hogy a Magyar Néphadsereg laktanyáiban mindenki kapott enni, méghozzá nem havonta vagy negyedévenként egyszer, mint gondolnók, hanem naponta háromszor. Reggeli, ebéd, vacsora. Éjszakai szolgálat esetében éjszakai pótlék, sőt, bár ezt a nyájas olvasó nyilván nem hiszi el, némely alakulatnál a harcos még ozsonnának is örvendhetett. A második különbség a szellemi színvonalban áll. Pártunk és kormányunk cizelláltabb elméi kétségkívül mélyenszántó megnyilatkozásokkal nyűgözik le a nagyérdeműt, evvel együtt be kell látnunk, hogy a Magyar Néphadsereg politikai tisztjei Platónok és Arisztotelészek voltak hozzájuk képest. A harmadik különbség pedig nyilvánvalóan morális természetű. Egy hadtápos főtörzs mondta fél évszázaddal ezelőtt (talán már meg is írtam valahol), hogy tizenöt szolgálati év elteltével minden hadtápos katonát tárgyalás nélkül fel kéne akasztani. Biztosra vehető ugyanis, hogy folyamatosan kilopta az alakulat babgulyásából a marhahús kétharmadát és a bab felét, lopott cukrot, lisztet, zsírt, takarítószeret, talán még bakancsot is. Bitó. Komplet hadseregek, sőt komplet országok egyben történő lenyúlása azokban a történelem előtti időkben föl sem merült.